STUDENȚILOR LE PLACE SPORTUL. SÎNT SPRIJINIȚI SĂ-L PRACTICE CU TOȚII?

Formă de educare comunistă a tinerei generații, exercițiul fizic și sportul se integrează tot mai armonios în bugetul de timp al studenților noștri. Există, la nivelul tuturor celor 19 centre universitare, hotărîrea — exprimată recent cu prilejul Conferinței a XIII-a a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România — **de a îndeplini sarcinile reieșite din Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive, în direcția creșterii continue a gradului de cuprindere a studenților la practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului, perfecționării cadrului de organizare și desfășurare a tuturor acțiunilor de acest gen.**

Grupajul de articole și reportaje din această pagină își propune să surprindă unele aspecte actuale legate de nevoia de exercițiu fizic pentru tineretul studios din institute și facultăți, cu împlinirile existente, dar și cu neajunsurile care se mai fac simțite.

ZILNIC — O ORĂ PENTRU EXERCIȚIUL FIZIC!

apreciază dr. Nicolae IONESCU, directorul Spitalului pentru studenți din București

● **Tovarășe dr. Nicolae Ionescu, pledați — de aproape un sfert de veac — pentru exercițiul fizic, pentru sport în rîndul studenților...**

— Am făcut-o și o fac cu toată convingerea, aprecîind valoarea inestimabilă a mișcării, a exercițiului fizic, a sportului pentru un organism tînăr, supus — prin studiu intens — unui program psiho-intelectual riguros, la mari eforturi. Or, pentru realizarea unei rezistențe sporite, pentru o sănătate robustă, deplină, exercițiul fizic este absolut necesar fiecărui student!

● **Vorbiți recent, la o întîlnire cu studenții, o preocupare, dealtfel, curentă a dv., de necesitatea unei alternanțe între studiu și destindere. Vreați să dezvoltați ideea?**

— Dar e foarte simplu: pedalarea exclusivă pe efort intelectual, ore întregi, adesea nopți întregi, nu face decît să dereglieze un organism tînăr. De aici nevoia unei alternanțe, a studiului cu exercițiul fizic, cu mișcarea în aer liber, pentru asigurarea unei stări de sănătate, în special pentru un echilibru al sistemului nervos, cel mai solicitat în cazul studențimii. Altminteri se pot ivi neajunsuri, sindroame neuropsihice, de la banalul sindrom de suprasolicitare la neurastenii și psihopatii dintre cele mai complicate, cînd uneori și intervenția medicului poate fi tardivă...

● **Care ar fi soluția, recomandările specialistului?**

— Pentru sănătate și robustețe, pentru un randament sporit la învățătură e necesar ca fiecare student să își dedice ZILNIC o oră pentru exercițiul fizic. Dimineața, prin cîteva exerciții de gimnastică; între cursuri — scurte plimbări, dacă timpul îngăduie sau, pur și simplu, 5—6 genuflexiuni, rotații de brațe. Oricum, în afara cursurilor, puțină alergare în aer liber, mers pe bicicletă, o partidă de tenis, o aruncare la coșul de baschet, două-trei „înălțări" peste fileul de volei... Totul este să faci mișcare, cu plăcere, cu bucuria de a aștepta acest moment.

● **Mulți studenți caută scuze, afirmînd că nu dispun de timp material și pentru exercițiul fizic...**

— Dacă un student este conștient de nevoia de a face mișcare, asemenea scuze nu mai intră în discuție, fiecare își găsește vreme pentru a administra acest medicament, cel mai accesibil și cel mai util. De bună seamă că pot exista și unii factori favorizanți ai apropierii studentului de exercițiul fizic. De pildă, un mai judicios plan de învățămînt, precum și o altă poziție a cadrelor de specialitate, care — la orele de sport cu anii I și II — nu trebuie să pretindă performanță, baremuri în măsură să alunge studenții din sala sau de pe terenul de sport. Înțelegeți ce vreau să spun...

● **Considerați că exemplul personal al unor profesori ar simplifica drumul studenților către terenul de sport? Copii fiind, îmi amintesc cum proceda prof. dr. Iullu Hațieganu...**

— Fără nici un dubiu! Dacă „experiența Hațieganu", în orașul de sub Feleac, ar repeta-o cît mai mulți profesori, de Analiză matematică sau de Literatură comparată, de Istorie medievală sau de Mișcare științifică sînt convins că studenții ar fi mult mai aproape de exercițiul fizic, chiar dacă totul s-ar rezuma, pentru început, la scurte drumeții sau excursii, evident în afara practicii zilnice a mișcării, așa cum am precizat. Într-un cuvînt, există posibilități multiple pentru a face din exercițiul fizic un aliat al studenților, în procesul atît de complex al studiului, al cercetării, al producției, în care aceștia sînt chemați nemijlocit. Trebuie pornit de la conștientizarea acestei nevoi și de la asigurarea cadrului organizatoric adecvat, înțelegînd aici o bună bază materială în cămine și facultăți, profesori de specialitate care să aprecieze ideea sportului PENTRU TOȚI, un activ al asociației studenților comuniști alcătuit din tineri militanți pentru sănătate prin mișcare. Cred că am spus totul!

Dialog realizat de
Tiberiu STAMA

SĂ-L PRACTICE CU TOȚII?

DORINȚE ȘI PREFERINȚE PARȚIAL SATISFĂCUTE

Desigur nu ne așteptam ca la Universitatea din Timișoara — ca nicăieri, dealtfel — sportul să se răsfețe în programul zilnic al tuturor studenților. Ne-am dus însă acolo cu intenția de a sonda în ce măsură activitatea sportiv-recreativă se înscrie în dimensiunile și cerințele de ultimă oră. În jurul mesei rotunde, la care s-au așezat, cu cărțile pe față, cîțiva dascăli de la catedra de educație fizică — conf. univ. dr. Mișu Deleanu și lectorii univ. Cornel Balița, Leo Herczeg, Matei Schmitz și Nicolae Mihăilescu — au fost relevate cîteva aspecte demne de reținut. Cel mai important ni se pare acela că studenții devin tot mai apropiați de exercițiul fizic, de sport. Motivația rezultă a se afla înainte de toate în convingerea intimă a tinerilor că această activitate devine tot mai benefică pentru sănătate, pentru vigoarea fizică și intelectuală, pentru destindere și recreare, pentru armonie și frumusețe trupească. „Cultura, concepțiile moderne de viață — arăta în acest sens lectorul univ. C. Balița — impun asemenea atitudini. Faptul că, de pildă, cu regularitate seara multe studente aleargă în jurul stadionului „1 Mai", fără a fi mobilizate de cineva, este — cred — cea mai bună dovadă. Din păcate, trebuie să remarcăm cu părere de rău că un număr destul de numeros de studenți și studente nu posedă deprinderi într-un sport sau altul... Mulți au fost scutiți de educație fizică în școală, părinții lor fiind preocupați să le suplimenteze timpul disponibil pentru a pregăti examenul de intrare în facultăți mai pretențioase. Firește, printr-un raționament netemeinic, căci avem aici studenți eminenți care au făcut și fac permanent sport, timpul pentru o astfel de recreare atît de binefăcătoare trupului și intelectului rupîndu-l nu din cel de studiu, ci din cel afectat de „nesportiv" altor preocupări, nefolositoare".

Aflăm de la interlocutorii noștri că „universitarii" timișoreni — cei mai sportivi, dar în ultimul timp și cellalți — sînt tot mai convinși că sportul sub diversele sale forme le este util. Și aceasta rezultă nu numai din interesul celor din anii mici (I și II) pentru lecțiile de educație fizică (la care scutirile sînt puține și absolut întemeiate) sau pentru activitățile la care trebuie să mai participe pe parcursul anului universitar (două crosuri, plus patru competiții pe ramură de sport), ci și din preocupările generale pentru practicarea unor discipline (judo, culturism, alte sporturi) în cadrul căminului, tenis de cîmp, înot la alte baze etc. Dar rezultă, totodată, și din dorința manifestată de mulți studenți din anii mari de a face mișcare, de a practica sporturile preferate în cadrul competițiilor inter-ani și inter-facultăți, ai diviziilor studențești. „Trebuie însă să recunoaștem că la noi există o slabă aliniere la dorințele sportive ale studenților. Fiindcă nu facem destulă propagandă, fiindcă baza materială nu este suficientă, fiindcă încadrăm activitatea de educație fizică și sport în tipare care ignoră adesea dorințele, preferințele studenților", sublinia același C. Balița. Sînt, desigur, explicații ale numărului prea mic (sub 50 la sută) de studenți din anii mari angrenați în activități sportive. Firește, faptul că baza materială (sala de jocuri, cea de gimnastică și cele două terenuri — de baschet și handbal) care trebuie să cuprindă și activitatea de performanță, și lecțiile de educație fizică, și competițiile de masă nu satisface decît parțial nevoile este o realitate, dar nu și o scuză. Se pot găsi și alte forme de practicare a sportului, a disciplinelor larg accesibile, care nu necesită dotări speciale, dar mai ales pot fi utilizate — de ce nu? — cochetele terenuri din apropiere, de pe malul Begăi (cu cuvenită grijă gospodărească din partea studenților și cadrelor didactice). E drept, ele aparțin altor unități, dar de ce să stea goale, cum le-am văzut în ziua vizitei? N-au fost create doar pentru decor!

Aurelian BREBEANU

Handbalul își cucerește necontenit adepți în rîndurile studenților din institutele agronomice. Imaginea alăturată surprinde o secvență de la una din edițiile precedente ale „Agronomiadei" (București — în tricouri albe și Cluj-Napoca)
Foto: prof. Olimpiu Nodea

AGRONOMIADA — COMPETIȚIA SPORTIVILOR, DAR ȘI A... INSTRUCTORILOR DE SPORT

Sportul s-a integrat tot mai mult în viața viitorilor specialiști din agricultură. Studenții institutelor agronomice din întreaga țară. Acest fapt este atestat nu numai de laborioasa activitate sportivă pe care „agronomiștii" o desfășoară la nivelul facultăților, sub însemnele mobilizatoare ale Daciadei, ci și de prezența lor într-o întrecere-bilanț destinată să reliefeze că sînt capabili să-și reprezinte instituția de învățămînt și peste „hotarele" acesteia. Este cazul Agronomiadei, competiție devenită tradițională, anul acesta la a 8-a ediție și care reunește pe viitorii ingineri din agricultură care se pregătesc la București, Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Timișoara. Gazdă a ediției din acest an va fi Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală, între 22—24 aprilie.

Programată la atletism, baschet, handbal, volei, fotbal și tenis de masă, Agronomiada va reuni la București cîteva sute de studenți și studente, cu precădere, din anii I și II, dar și reprezentanți ai „anilor mari", pentru care — cum ne spunea **Ilie Marinca**, anul V îmbunătățiri funciare **„orele de educație fizică nu se opresc la nivelul obligațiilor de învățămînt, ele rămîn lîngă inima noastră și mai tîrziu, pînă la terminarea facultății și chiar și după aceea. Fiindcă odată intrați în producție, repartizați în I.A.S.-uri sau C.A.P.-uri, dorim — cei mai mulți dintre noi — să continuăm practicarea sportului, să atragem în această activitate colectivele noastre de muncă..."**

Ceea ce afirmă studentul Ilie Marinca confirmă și alții, pentru care sportul reprezintă alături de învățătură, de activitatea practică, o necesitate. Poate tocmai de aceea colectivele catedrelor de specialitate realizează, în toate centrele universitare cu institute agronomice, mult mai mult decît să atragă pe studenți pe terenurile de sport; ii și pregătește să devină la absolvire-instructori voluntari și organizatori ai unor întreceri sportive.

Satele, comunele, tineretul care muncește în agricultură are nevoie de asemenea cadre. Agronomiada este și va fi, în această privință, și o modalitate de a urmări la lucru — în calitate de instructori și organizatori sportivi — foarte mulți studenți...

COLABORARE STRÎNSĂ, REZULTATE FRUCTUOASE

Centrul universitar Galați oferă un admirabil exemplu de colaborare între colectivul catedrei de educație fizică și sport și asociația studenților comuniști. „În fond — cum ținea să sublinieze conf. D. Sîrbu, responsabilul catedrei de specialitate — această colaborare reprezintă o dominantă a reușitelor noastre".

Concret, cum se manifestă ea? Înainte de toate prin stabilirea în comun a calendarului competițional. În întocmirea acestuia, membrii colectivului de catedră țin seama de sugestiile studenților, transmise prin reprezentanții A.S.C., organizează concursurile și competițiile în funcție de timpul disponibil al celor chemați în întrecere. De aici și proporția impresionantă de studenți gălățeni în activitatea sportivă de masă din cadrul „Daciadei", aproape 80 la sută.

Adevărul este — cum ne-am putut convinge — că baza materială aflată la dispoziția studenților din orașul de la Dunăre se dovedește tot mai neîncăpătoare. Președintele asociației studenților comuniști — din acest centru universitar, Doru Tăbăcaru, student în anul III al Facultății de mecanică sublinia că „pentru a acoperi toate cerințele, nevoia de mișcare a studenților noștri s-ar cuveni să dublăm spațiile actuale!" Este o realitate, cei aproape 5 000 de tineri care studiază aici sînt nevoiți să găsească fel de fel de soluții (adesea de a face sport la ore tîrzii de seară!) pentru a-și împlini nevoia de exercițiu fizic. Apetitul lor pentru mișcare, în mod organizat, are drept rezultat și poziții de frunte la campionatele universitare: 6 finaliști la atletism, un loc pe podium la șah. Se așteaptă acum finalele la judo, tir, canotaj, orientare sportivă etc.

Pasiunea pentru mișcare, atragerea studenților gălățeni în sport, prin strînsa relație dintre catedra de specialitate și A.S.C., își găsește expresia și într-o serie de competiții tradiționale — Mecaniada, Cupa frigotehnistului, o divizie de volei, baschet și fotbal, alergări de cros, pe facultăți, mai recent printr-un curs de inițiere în înot, la care numărul amatorilor este în continuă creștere. Tradițională a ajuns și „Cupa anilor I", care — cum aprecia asistența Elena Crișan, responsabilă activității sportive de masă pe centrul universitar gălățean **„asigură demarajul studenților noștri într-o suită de concursuri și competiții, ne oferă totodată prilejul de a selecționa și pregăti pe viitorii titulari ai formațiilor care ne reprezintă în Daciadă".**

Așadar, un climat de muncă rodnică menit să asigure un tot mai puternic avînt sportului în rîndul studenților din Galați, viitori specialiști în mecanică, construcții navale, chimie alimentară, hidrotehnie, mașini termice, profesori în învățămîntul de toate gradele, cadre atît de necesare economiei noastre socialiste.

T. BRĂDEȚEANU

Realitățile atestă că exercițiul fizic, activitățile sportive organizate, răspund nevoii de mișcare, cu precădere în aer liber, a studenților din patria noastră. Acolo unde activitățile sportive sînt bine organizate, statornicindu-se o strînsă colaborare între catedrele de educație fizică și sport și asociațiile studenților comuniști din centrele universitare, rezultatele sînt cele dorite, împlinirile apar firesc. În reușita acțiunilor de cuprindere a tineretului studios din institute și facultăți, **rolul preponderent revine cadrului de specialitate, primul chemat să apropie pe student de terenul de sport, de orele de sănătate prin mișcare, prin exercițiul fizic.** Stă în putința acestuia de a găsi căile, mijloacele pentru a atrage în activități sportive marea masă a studenților și mai ales de **a convinge de necesitatea practicării continue, zilnice, a exercițiului fizic, ca o modalitate de menținere a sănătății, robusteții, pentru sporirea capacității de învățătură.** Este un deziderat, din păcate, nu peste tot realizat. Se impune, de aceea, să se stăruie în **a face din sport, un bun al tuturor studenților noștri.** În acest sens nu există nici o rețetă, nici o limită. Cum ne-am convins, studenții iubesc mișcarea, sînt receptivi la orice inițiativă destinată să îi aducă pe terenul de sport. Avem datoria să ne înscriem cu cît mai multe asemenea inițiative...